

**Sermones prestantissimi viri Ro|berti de Litio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.cccccxij. vi. no.Maij.

Feria tertia: de formidabilib[us] iudicij signis. Sermo. xxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Feria. III. post Inuocavit. Sermo XXV

ait sapiēs Ecclī. ii. dissolutis corde. Et tū. Uhe vobis viri impī q̄ dereliquistis legē dñi. Et Esaie. s. Uhe gēti peccatrici. et. iii. Uhe impio in malis suis. Et tū. Uhe qui contradicit factori suo. Et Apoca. viii. Audiuī vocem unius aquile volantis per mediū celi voce magna clamantis t̄ dicentes: Uhe vhe vhe habitantibus in terra: idest iniquis peccatoribus t̄ malis hominibus. O humana presumptio. O detestabilis t̄ periculosa confidentia eoz qui in sua mala vita dei iudicium non formidat. O insensati peccatores cogitate diligenter quid acturi eritis vel quid responsurii in extremo iudicii die: t̄ dum cognoscetis nullaz esse in vobis astutia nullāq; virtutem quibus iudicij eterno possitis obſtare: reuertimini ad priam ut sic esse valeatis de numero electorum qui percipient regnum eternū in quo deus cum omnibus sanctis vivit et regnat in secula seculorum. Amen.

LFeria tertia post Inuocavit: de formidabilib; iudicii signis. Sermo. xv.

Inchiebat oēs vendentes t̄ emētes de templo. Mat. xxi. et in euāgelio hodierno. Q̄ terribilis apparebit in iudicio r̄ps clare ostendit nobis sacra euāgelica lectio hodierna in qua narratur celebre ac famosum iudicium t̄ signū porestatis q̄ erat in r̄po qui solus posuit flagello facio de funiculis grande multitudinē foras tēplū ejcere. Cōuenierat q̄dē ibi ut solet fieri populi i magno mūero neq; inuētus est q̄s q̄ poterit resistere & tūtū q̄ erat in uno solo homine ielu r̄po ppter latēte ei⁹ diuinitatē. Ip̄e ergo ut potuit ejcere adhuc in nr̄a humilitate oſſtēs oēs vēdentes t̄ emētes de templo: vēturnus est in maiestate sua ad segregādū a ſortio iustorū cunctos peccatores impenitētes: ante tū adnētū ei⁹ pcedēt terribilia signa q̄ in hoc sermone merito pteplari debe-

mus ut p illoꝝ recordationē deā timētes t̄ ad priam redētes nō inueniam in numero illorū quos r̄ps tā acriter a sua facie eiecit eternaliꝝ pdenabit. De ipsis ergo signis iudicii tria mysteria principalia erunt declaranda.

Dūmū dī conditio.

Secundū ratio.

Tertium conclusio.

Q̄r imminentē iudicii tempore multa signa fient in sole luna ſtellis: in celo: t̄ in terra: in angelis: t̄ quaſi in oīb; alijs creaturis.

Capitulum. s. R̄mū mysteriū pteplandū de signis dī pditio. In quo videre debem⁹ q̄lia erūt et cui⁹ pditiois signa iudicii.

Uñ Ric. in. iii. xlviij. di. ar.

s. q. iii. inducit Viero. q̄ in annalib; iudeorū ſcribit ſe legiſſe. xv. signa q̄ ſunt hec. Prima die oia maria exaltabūtur xv. cubitis ſupra oēs mōtes. Scōa die oia equora pſternen̄ in pfundū: ita vt vix poſſint videri. Tertia die redigētur in ſtatū antiquū. Quarta oēs q̄ belue q̄ mouent in aq; ſgregabunt t̄ eleuant ſup aquas inugietes. Quīta oia volatilia celi ſgregabunt in capiſtānō guſtabūt neq; bibet: ſz emittent voces quaſdaz quaſi ſlebiles. Sexta flamina ſurgeat ab occaſu ſolis ignea pfaciē firmaniēt vſq; ad ortū currētia. Septima oia sydera erratica t̄ fira ſpergent ex ſe igneas comas: ſicut comete. Octaua magnū terremotū erit: ita ut ois alta edificia pſternant. Nona oēs lapides ſcindent t̄ vna petra collidet alia. Decima oēs plāte fluēt ſanguineū rōrem. Undecima oēs montes t̄ colles t̄ edificia in puluerē redigent: Duodecima oia aſaliaveniēt ad cāpos de ſiluis t̄ mōtib; rugiētia t̄ nihil guſtātia. Decimateria omnia ſepulcra ab ortu ſolis vſq; ad occaſum patetūt cadaueribus ad resurgēdū. Decimaq̄rta hoies de habaculis suis recedēt diſcurrēdo attonitivelut amētes t̄ nō audīetes loqui. Decimaq̄nta oēs hoies morient t̄ rez

lz

Feria III. post Inuocauit.

surgēt cū mortuis lōge aī defuncti. Et
Quis certum sit vtrū talia signa sint
peccatura iudiciorū: cū Niero ea non affir-
met sed tñ legisse se afferat tñ ex euan-
gelij textu tria signa infallibiliter et cer-
titudinaliter colliguntur.

Priū dī corporoz celestū imutatio.

Scdm euāgelicay virtutū cōmotio.

Tertii signi redēptoris apparitio.

Primum signū br̄ Mat. xxiij. vbi dī:
Sol obscurabit et luna nō dabit lumē
suum: et stelle cadēt de celo. Et Lx. xij.
Erūt signa in sole et luna et stellis. Et h̄
pdixit Esa. xij. Stelle celi et splēdor ea-
rū nō expādet lumē suū: obtenebris
est sol in ortu suo: et luna nō splēdebit i
lumine suo. et Apōc. viij. Quartū āgel̄
tuba cecinuit et p̄cussa est terra p̄ solis
et tertia p̄ lune et tertia p̄ stellaz ita
ut obscurariet tertia p̄ earū. Circa ob-
scurationē solis notādū est fm Alex. in
ij. p̄e summe. q. xv. mē. j. ar. s. et Ric.
q̄ sequunt magnum. ilvij. di. qrti li. ar.
j. q. v. q̄ solē et lunā obscurari pot̄ stel-
ligi vel in ipso adūctu iudicis: et sic dieū
tur obscurari nō sui luminis p̄uatione
sed supueniente maioriis luminis clari-
tate. Et h̄ pdixit Esa. xxiij. Erubescet
luna et cōfundet sol cū regnauerit dñs
exercitu in mōte syon et i bierlm: et in
cōspectu senū suor̄ fuerit glorificatus.
Pōt etiā intelligi solē et lunā obscurari
ante iudicis adūctū: et sic patiens ecly-
psim supnaturalē: qm̄ si patiens p̄ na-
tura nō op̄tereret hoc poni inter signa
cū multoties hoc acciderit. Sz creden-
dū est q̄ dī naturā patiens s̄l eclypsim
ad terrore boīm. Per naturā em̄ ipossi-
ble esset q̄ s̄l patiens eclypsim: q̄ na-
turalis eclypsis solis causat p̄ interpo-
sitionē lune inter aspectū nr̄m solisq.
Et naturalis eclypsis lune p̄ interposi-
tionē terre diametralē iter solē et lunā.
De illa ḡ eclypsi sic pp̄bavit Johel. ij.
Sol pueret in tenebras et luna i san-
guinem: ante q̄ veniat dies dñi magnus et
horribilis. De casu etiā stellarum fm
Aug. xx. de ciui. dei. c. xxiij. credēdū est

q̄ tropica sit illa locutio q̄ dī stellas
dere de celo: eo q̄ p̄prie loquēdo veni-
ficari nō posset: q̄ corpora celestia non
sunt grauia nec corruptibilia. vt dicit
Aristo. s. de celo et mōdo. Ideo dicūtur
cadere de celo: q̄ videbunt lumine suo
priū superueniente claritate maiori.
Vel pōt intelligi q̄ stelle cadēt de celo
quātū ad apparitionē: q̄ inflammati va-
pores in tāta multitudine delcedet q̄
videbif̄ aspiciētibus q̄ sint stelle de ce-
lo cadētes. Q̄ Scdm signū erit angelis
carū virtutum cōmotio. De quo Mat.
xxiij. Virtutes celoz mouebuntur. Et
hoc fm doc. p̄fatos pōt dupl. intelligi
Aut p̄ ordine virtutū q̄ fm Dio. lib. de
ange. hierar. est mediū in media hierar-
chia: aut p̄ oībus celestibus spiritib.
Primo modo p̄ tāto virtutes celoz
mouebunt: q̄ angeli illi ordinis quē
offīi est circa mundū regimē gerent
dū mētes boīm in dēū: p̄ modicū ip̄e
ante xp̄i adūctū faciēt facta maiors
in ipo xp̄i adūctū mouere cessabūt cor-
pora celestia. Accipiendo dō virtutes
pro oīb̄ angelis beatis dicunt moue-
ri fm magnum nō metu dānationis vel
aliqua perturbatione paucis: s̄ quadrū
admiratione eoz q̄ videbūt. Et sic in-
telligitur illud Job. xxvj. Columnæ celi
paueat et tremiscat ad nutū eis. Et ter-
tiū signum dī signi redēptoris appari-
tio. de quo in euāgel. Alsat. xxiij. Tūc
apparebit signū filii hominis. Qd̄ mol-
tipliciter pot̄ intelligi fm Alex. in. iiij.
Uno modo signū illud pōt dici signus
crucis. de quo cantat ecclia. Voc signū
crucis erit in celo cū dñs adiudicandū
venerit. Et Lbrys. Crur apparebit sole
lucidior existens. Scdm modo pot̄ dici
signū passiois in carne xp̄i. iuxta illud
Zach. iii. Videbūt in que trāssixerunt.
Et Apōc. s. c. Videbit eū oīs oculis et
qui eū pupugerunt. Tertio modo pot̄
intelligi signū crucis impressum mēris
bus fidelium. Vnde sunt signa q̄ colliguntur

ex euangelio. Tn ut Lucas addit. xxi. Et in terris erit pressura gentium per pressum ne sonitus maris et fluctuum: visus vniuerso orbi. Ioh non est dubitandum quod ante diem iudicij videbuntur terribilia signa: non solum in sole et luna et stellis: vermetia in aere: in aquib: in terra: in arborib: in mari: in animalib: in aquis: in fluvibus: et in omnibus abyssis.

Quod signa predicta in precedenti capitulo fient ad significandum terribiliteratem iudicis: et ad accusandum peccata vel quasi ad compatiendum suo modo miseris damnatis. Capl. ii.

Ecundum mysterium preplanum dicitur ratio. In quo considerare debemus quare predicta signa fieri ante diem iudicis. Et dici potest quod propter tres rationes.

Prima dicitur ostensionis.

Secunda accusationis.

Tertia compassionis.

Oprima ratio dicitur ostensionis ad ostendendum quod terribilis erit aduentus filii dei iudicantis quoniam creature sue tantum terrore incurvant homines. Iohannes Gregorius in homiliis dicit: Multa debet mala percurrere malum valeat sine fine nunciare. Nam si timet homines solita solis obscuracione: sicut Clericus dicit. Beatus. Ille etiam extinto misericordia cesare romana. Cum caput obscura nitidum ferrugine terret. Impia ergo eternam timuerunt secula nocte. Si timet non consuetas tenebras: sicut egypti de quod dicitur Exodo. Facte sunt tenebre horribiles in vniuersa terra egypti tribus diebus nemo vidit fratrem suum nec mouit se de loco in quo erat. Si timet terremotum: si ventos vehementias: si nocturnos strepitum: si draconem aut serpentes sibilos leonis rugitus: et hominem quanto magis timebit tremenda vocem severissimi iudicis damnatis et exprobatis malos. Secunda ratio illorum signorum dicitur accusationis. Dees enim ferre creature immutabunt parate ad vindictam patres. iurta illud Sapientia. Arabit creaturam ad vindictam immicorum suorum. Nam cum deus omnes creaturas fecerit ad homines utilitatem: et omnes deo obedierint homini suiendo. ipse homo rebellis insobedient creatori suo critterit: id accusabit eum quasi ingratus. Clamabit namque suo modo celum. O deus omnipotens ego homo ministravi cum planetis meis insuedo super terram alia operando quod inssisti. ipse vero te offendit: quando vindicta iussisse index clamabunt sol et luna et stelle. O deus magnus nos dedimus peccatoribus lucem ut tuum psequeremur imperium: illi vero in omnibus te preperserunt fac ergo vindictam. Clamabit hoc modo aer: clamabit terra: clamabunt aquae et oia que in eis sunt. Ideo Hugo de sancto victore ait: In die illa virtus nihil habebit quod respondere possit homo peccator: ubi celi et terra: sol et luna: dies et noctes: et totus mundus stabit aduersum nos in testimonium patrum nostrorum. Tertia ratio illorum signorum dicitur compassionis. Miseris turbitur virtus quasi quodam affectu pietatis et compassionis dees creature ad compatiendum damnatis miseris. Unus Chrysostomus super Abbatem ait: Patrem familias morientem dominum eius turbat: familia plangit et nimis se vestibus induit. Sic humano generi circa finem constituta celi ministeria lugent candore deposito tenebris induunt. Plagat ergo sol damnationem hominum: planger luna: planger stelle: plangent oia elementa: et vniuersa quae creaturam sunt. O crudelis es: o tu pectorum querens qui te damnandum conspicis et morti semper ad iudicandum: et tamen non ploras. Plage quod sol te plangat. plange: quia planget te luna. plange: quia planget te stelle. Sed melius plange ut non plangas: plange quia offendisti deum: ut tibi indulget. Plange per tristitionem et postula veniam: plange per timorem ut sic penam effugias. O sareum pectus. O adamatum cor: o insensibilis mens peccatricis anime que audiendo ea que dicimus non commouetur: non compungitur: non excitatur: non deponit pectus.

¶ ¶

Feria. III. post Inuocavit. Sermo XXV

nec reuertitur ad dñm dñi suum.
¶ Q[uod] terribilis erit vox tube vocantis
mortuos ad iudicium: et q[uia] virtus diuina
erit causa efficiens reformationis corporis
et resurrectionis mortuorum: et vox tu-
be erit causa instrumentalis. Capit. iii.

Erit mysterium contemplan-
dum de signis iudicij dicimus
conclusio. Concludetur namq[ue]
oia signa terroris in illo uno
pauescendo quod erit vox tube.
de qua. s. Lxx. xv. Lauer enim tuba et mor-
tui resurgent incorrupti: et nos immuta-
bimur. Sim autem Richar. di. xlviij. libri
ar. iij. q. iii. Vox tube non erit causa effi-
cientis reformationis corporum et uniois
aliorum ad illam: sed virtus diuina. Erit
enim causa instrumentalis. ideo. s. Thessal. iiiij.
In iussu et in voce archangeli et in tuba
dei descendet de celo. Ubi ponuntur tria que
coincident ad resurrectionem mortuorum.

Primum erit iussio.

Secundum reformatio.

Tertium sonatio.

¶ Primum erit iussio: quod reges iubebit pul-
ueres seu partes quascumque corporum mor-
tuorum recolligi per mysterium angelicum,
et hoc notauit apostolus cuius dixit. s. Thessal.
iiiij. In iussu et in voce archangi. Tercium
erit reformatio. Precipiet etiam Christus ex
illis pulueribus collectis corpora re-
formari et reformatio animas vniuersitatis
duo sicut per virtutem diuinam: et istud no-
tatur ab apostolo cum dicit. s. Thessal. iiiij.
In tuba dei. ¶ Tertium dicitur sonatio. Ar-
chan gelus enim qui fuerunt custodes pul-
uerum in provincias quas custodierunt
clamabunt fortiter et sensibiliter sono
articulato: et mediante aliqua sensibili
creatura formata: clamabunt inquit Chrysostomo.
super Matthaeum. Uere vox magna
vox tube terribilis cui omnia obediunt
elementa: quod petras scindit: inferos apes

rit portas tartareas fragit: vincula mortuorum
disfrumpit: et de profundo abyssis
corporibus suis assurgat. Hec autem
dia citius consumetur in opere gloriosissimo.
¶ Et transit in aere dicente apostolo. s.
Lxx. xv. In momento in ictu oculi in no-
uissima tuba. Et Dico. super Matthaeum
sic loquor: Quoties diem iudicij considero:
toto corpore tremisco. Siue enim
comedam siue bibam siue aliqd alii faciat:
semper videtur illa tuba terribilis insonare
auribus meis. Surgite mortui venite
ad iudicium. Et idem ad Cromatius
Heliodorus. Ego in scelerum meorum latens
sepulcro et peccatorum vinculis colligatus:
quotidie dominum illum clamare expecto.
¶ Hiero. Ueni foras: ego denique oia tunc
timeo. Quid audis petrus? Quid dico?
dicit: Et quis ipse erat? Nonne sanctus
nonne non probus et virtuosus? nonne
a curis terrenis penitus absolutus?
nonne penitentia maceratus? nonne in
dei opere assiduus? Et tamen clamat:
ego timeo. Et cur non times tu o amas
seculum? O negligens in via domini.
O peccator ne quissime contremiscere et
cutiatur viscera tua: depone fatigantem
mentis tue qua sit ut non timeas: et te
pius mente revolute Hiero. Siba dicens:
Ego timeo. Ad hoc facit exemplum quod
Barlaeus dixit de Josaphate: quod rex quidam
magnum christianus tamquam et denotus
et plurimum mestus omnibus apparebat
et. O amara vor: o dura: o tedious
peccatoribus omnibus quando diceretur
eis: Surgite et venite ad iudicium. Er-
go prouideamus ut dominum tempus adest et
facultas datur: per penitentiam recordemur
deo quem offendimus et bonitate
sua ipse absolvat nos a peccatis: annus
meret societati sanctorum concedens
hic nobis gratiam: et in futuro gloriam
qui sit benedictus per infinita secula se-
culorum. Amen.

¶ Feria. iiiij. post Inuocavit de ordine
et conditionib[us] iudicij generalis: et de sa-
cra corona d[omi]natoris ferenda: ac de suoi
vocatione elector. Sermo. xxv.

Feria. III. post Inuocanit. Sermo XXVI

Viri Minuente

surgēt in iudicio. Verba sunt ista dñi nostri iefu rpi Matb. xii. et in euā gelio hodierno. Comme morabat frequētius saluator noster di lectissimi diem iudicij: qm̄ nihil terribilis p̄tōbus p̄t dici: Quisnā tam de mēs tā stultus tāḡ obstinarissim⁹ esse p̄t vt cī audit se iudicandū diuino iudicio referari timere nō debeat: Iudi cabit de⁹ oēs hoēs oēs angelos qui peccauerūt: t̄ cōtra eos sententiā profet irreuocabilez. Qm̄ tñ preter ea que dicta sunt de futuro iudicio generali: nō parū vtile est meditari t̄ considerare ea que in illo iudicio fienda sunt. Eccl̄so in p̄senti sermone adhuc de ipso eritis alqua tractaturi. De quo tria mysteria adhuc p̄ponimus cōtemplāda.

Primum dicitur ordinatio.

Secundū revelatio.

Tertium prematio.

De ordine iudicij h̄m locū t̄ modū: et qualiter ab oib⁹ sive bonis sive malis videbis xp̄s in maiestate sua. Lāpm. s.

Rimū mysteriū cōtéplandū de iudicio gnali dī ordinatio. Ordinabitur etenī h̄m docto res quantum ad tria.

Primo quantū ad locum.

Secundo quantum ad modum;

Tertio quantum ad aspectum.

O p̄mo ordinabilis quātus ad locū: de quo aliqui dicere voluerunt q̄ erit val lis iosaphat ppter verba Jobel. iij. di. Adducā oēs gētes in vallē iosaphat et disceptabo cū eis. Sed magister sniarū elvij. di. iij. libu (que erā ceteri theologi subsequunt) reprobēdit illos qui dictū illud pptericū volūt intelligi ad litterā: qm̄ oēs hoēs in vallē illa cōp̄ hēdi nō possent. Et ppter ea est potius intelligēdum mystice et sp̄ualiterie q̄ vallis iosaphat interpretat vallis iudicij. Dicit ergo magister q̄ xp̄s descēdet ad iudicandū supia montem oliveti; de quo in celū ascēdit: t̄ sedebit in aere in loco alto: t̄ forte circa locum illū in quo apl̄i desiderauerūt ip̄m corporaliter vizdere q̄n ascēdebat in celū. Voies autē cōgregabunt in valle iosaphat cui p̄ eminet mōs oliueri. Et quot in illo pos terunt capi: tot erāt ibi. alij circa vallē quidā p̄pinqiuus: quidā nō remotius: electis nō existentibus ad dexterā iudicis non in terra, sed in aere: iuxta illud s. Thessal. iij. Rapiemur cū illis in nubib⁹ obuiam christo in aera. Si enim non raperemur in aera nisi post iudicā q̄n cum iudice ibunt in celū nō dicere: mur rapi obuiā xp̄o: sed post christum. Viri tamen perfecti magis eminētius et prope iudicem erunt. Magis tamen congruum erit q̄ christus veniat ad iudicandum in aere super montem olive: t̄q̄ super locū in quo passus est: quia passus est in forma infirma t̄ iudicabile in forma gloriosa sicut in gloriosa ascēdit. Q̄ Scđo ordinabilis iudicij quantū ad modum. De summis nāḡ celorū de scender filius dei cū potestate magna t̄ maiestate: cū oib⁹ angelicis chouis: et sua gloriofissima matre. Deferēt ante eum angeli passionis instrumēta: ex miraculo reformata: videlic̄ columnam: coronā spineā: crucē: clauos: spongiā: et lanceam. Et oēs electi reassumptis cor porib⁹ pcedent ei obuiā. Quoz pro cessione t̄ ordinē pie contēplari possu mus: h̄m q̄ Johānes in Apoca. describit. Sit em. vii. c. Audiui numerū signatorum centū quadraginta quattuor milia signati ex omni tribu filiorū israel. Ex tribu iuda: duodecim milia signati. Ex tribu ruben: duodecim milia signati. Ex tribu gad: duodecim milia signati. Ex tribu aser: duodeci milia signati. Ex tribu neptalim: duodecim milia signati. Ex tribu manasse: duodecim milia signati. Ex tribu symeon: duodecim milia signati. Ex tribu leui: duodecim milia signati. Ex tribu ysachar: duodecim milia signati. Ex tribu zabolō: duodecim milia signati. Ex tribu ioseph:

lib. iij